

EL POBLE CATALÀ

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ: 5 Cts. CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 4 pessetes trimestral PAISOS D'UNIO POSTAL: 5 pessetes trimestral

ANY II • Barcelona, dimecres, 14 de juliol de 1909 • NÚM. 1.001 REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ: 5 Cts. CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 4 pessetes trimestral PAISOS D'UNIO POSTAL: 5 pessetes trimestral

5 Cts.

Ricard Costa Dentista, ha traslladat son Gabinet Odontològic, del carrer de Corta, 636, pral., al **Passol de Gracia, 58, 1.º** (xamfrà Aragó).

A 25 CÈNTIMS Vi del Sindicat d'Alcanta A 25 CÈNTIMS
garantit i absolutament pur i legítim.
a 25, 30, 35 y 40 cèntims litre. — Se ven a tots els colmadors y drogueries.

AIGUES DE PANEDAS

AIGÜES NATURAL MEDICINALS BICARBONATDES CALCIES, FERROMANGANOSSES
Aquesta aigua és la més higiènica y agradable de les de taula. Estimula la gana y sos ben combinats elements la fan recomenar en el tractament de les anèmies, clorosi, vies digestives, ronyó y buteta, melsa, vòmits, y per les substàncies alcalines que l'integren y l'ur especial mineralisació exerceix acció efectiva en els desàrregls gastro-intestinals catarres crònics de l'estómac y budells y dispepsies. UNA SOLA AMPOLLA DEMOSTRA SA EFICÀCIA.

Dipòsit: Mallorca, 202, baixos - BARCELONA

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

ULTIMS DIES DE VENDA

Saldos y ocasions

NOVETATS DESTIU

Confeccions para senyora y nenes

Llanes - Teixits - Estampats

Brodats - Panyoleria - Barrets, etc.

— A PREUS CONSIDERABLEMENT REDUITS —

SECCIÓ DE CATIFES (primer pis)

COMPLET ASSORTIT

EN

PERSIANES

de totes classes

ÚLTIMES NOVETATS — PREUS REDUITS

CONTRA LA GUERRA

LA CAMPANYA DEL RIFF

Un aspecte de la campanya DEL MARROCCO

Telegrames de Madrid anuncien la probable anada d'una alta personalitat a Melilla. Aquesta nova revela un dels motius de l'actual acció guerrera al Marroc, una de les causes que més han influït per determinar la bèlica actitud d'Espanya en la qüestió marroquina.

Ja fa temps que en altes esferes hi ha l'obsessió de les gestes militars. La triomfal aurèola dels reis conqueridors, passa a través de somnis egípcis. Y algú pensa, a la fobrosia inquietud d'una idea fixa, en fer reverdir els bèlics llorers de don Pelai y dels reis Catòlics.

L'idea és natural conseqüència de lo succeït en aquests darrers anys de l'història d'Espanya. Els desastres de la guerra colonial han trontollat moltes coses, han fet empalidir molts prestigis. Altes institucions senten el buit de l'indiferència popular que les envolta. És més: tenen perfecta consciència de que, si la virilitat del poble ressorgia abans d'haver-se el·lencat d'un nou prestigi, el sosteniment llur estaria en greu perill, com ho hauria estat llavors del desastre, si aquest poble no hagués estat un poble mor, un poble sense pols, com declarà en Silvela. D'aquí que s'hagi pensat en prevenir contra semblant contingència. Y com lo més ràpid, lo que exigeix menys preparació y menys perseverança, és l'acció guerrera; com, ademés, la «camarilla» especial que funciona en altes esferes té un interès directe en fer la guerra, pels profits personals que a cada un dels seus individus poden pervenir; com l'imperi marroquí, malgrat la seva extensió y el nombre dels seus súbdits, té un feble valor militar, tant per la seva mala organització com per les lluites intestines que li destrossen, y es, per consegüent, no té un cert quantitat, però sí enemic que faciliti pot proporcionar les enlluernadores aparencies d'una victòria, ja fa temps que s'ha tirat a cercar en el Marroc la revenja de passats episodis, un semblant de glòria que esborri la memòria d'anteriors fracassos, cosa que no fora possible esperar d'una lluita ab qualsevol dels pobles que tenen veritable exercit.

Com l'anterior campanya d'Àfrica, aquesta que avui s'inicia té, doncs, un fort regust de campanya dinàstica. Deixant de banda els compromisos internacionals, compromisos que, ben analitzats, potser trobaríem que tenen per causa pri-

mera la mateixa de l'actual acció militar en terres marroquines; deixant de banda també l'interès plutocràtic que empeny cap a la guerra, aquesta obeeix, no a la conveniència de la col·lectivitat espanyola, dels pobles que constitueixen l'Estat espanyol, sinó a la conveniència de certes personalitats, interessades en rodjarse d'un semblant de glòria militar, que, esborrant l'estigma de les guerres colonials, dominen un prestigi a la dinastia. Y an aquesta conveniència van a sacrificar-se milions dels cabals públics y la sang del pobre poble.

No es d'avi que s'està preparant la maniobra. Ja llavors dels incidents de Casablanca, la «camarilla» apretava per que Espanya enviés al Marroc un exercit d'ocupació, exercit que havia de col·laborar, junt amb el francès, a la pacificació de la Xaúia. Fins va parlar-se de certa enlairada personalitat aniria al nord d'Àfrica, a fi de que, per la seva superior categoria, la més alta de totes, hagués de recaure forosament en un espanyol, la suprema direcció y el comandament dels dos exercits.

Llavors en Maura tingué prou energia per oposar-se als desitjos de la «camarilla» y negar-li l'idea de dur a terme l'aventura. Unicament consentí en enviar a Casablanca les forces necessàries a l'establiment del servei de policia, que l'acta de Algecires ens encomanava. Y l'espa que ja estava a punt de sortir de la veïna, hagué de restar quieta per força. Però la lluita entre en Maura y el partit de la guerra fou tant violenta y difícil, que més d'una vegada se'l veié vacilar en el poder, a una punta de veure vagar a presentar la dimissió del ministeri. Potser lo únic que li salvà de caure, donant-li la victòria, fou, no la justesa del seu punt de vista, oposat a la guerra; que aquestes coses no tenen mai importància, quan s'oposen al desitj d'enlairades voluntats—sinó la situació política interior. L'insuperable dificultat en que estava la corona de poder trobar per substituir, un prohom ab prou prestigi y prou energia, per aguantar l'embat de les forces catalanes, ara fa dos anys en tota la força de la primera empenya, y ab prou talent per saber sortir dels problemes que hi havia plantjats en aquella hora.

Avui en Maura, potser per no sentirse tant ferm en el poder, com ara fa dos anys, potser obligat per pressions de fora, potser perquè tampoc li vingui mala-

ment envoltar la seva augusta superbia ab algun raig de glòria bèlica, ha cedit als desitjos guerrers d'altres esferes y assistint, dintre de poc, a l'espectacle de veure reverdir, part d'allà de l'estret de Gibraltar, els llorers de la reconquesta.

Si aquests llorers haguessin de treure brot novament, regats tant sols ab la sang dels que desitgen la guerra, nosaltres no hi tindríem res que dir. Però és ab la sang del poble, d'aquest pobre poble que res hi pot guanyar, que s'tracta de donarlos nova ufana. Y nosaltres aixequem en contra de l'iniquitat la nostra veu de protesta, perquè la sang del poble és un crim de lesa humanitat vessar-la per lo que al poble directament no interessa.

Això sense comptar ab l'alternativa de que l'aventura que s'emprén, ab l'esperança de trobarhi un Covadonga, podria ésser que al cap d'avi resulti un Guadalete.

Un home de gènit

El senyor don Tomás Maestre, senador liberal, ha publicat en «El Mundo», de Madrid, un article guerrer a ultrança, del qual volem retallar els següents paràgrafs:

«Mandem immediatament les 16.000 homes a Melilla; posem-nos a disposició del Atalayón, de Zeluán y de Nador, enflemos canons, i a la par de la guerra, arribem a la idea de defensar la llanada y desfiladero de Zafra, sobre Taza. Ya lo he dicho: en esta guerra, mucha artillería de montaña, ametralladoras que vigilen los flancos y reconozcan las zonas sospechosas, destacamentos de caballería ligera en orden diseminado, evitar las sorpresas de altura y recodo a que son muy dados los marroquíes, atacar a éstos en su hacienda, que es donde más les duele, recogerlos pronto los fusiles y sellar el defile de amistad con las tribus para imponerles la gendarmería. Téngase en cuenta que la rapidez en los movimientos es la base del éxito en esta guerra.

Però el esforç de penetració per Melilla serà un disparate si no lo apoyamos con otras acciones militares en el Norte de Africa. Es necesario dividir al enemigo y ponerlo apresuradamente en pie de guerra para que gaste pronto sus municiones y su vitalidad. En esto estriba el éxito total. A la par de nuestra acción por Melilla, emprendamos un vigoroso avance hacia el interior por Ceuta y por Larache. En el artículo anterior que publiqué en «El Mundo» dije ya cual había de ser el plan estratégico de esta parte del problema. Tenemos que enviar 24.000 soldados a Río Martín y 5.000 a Larache; tomar rápidamente este puerto, cosa sumamente fácil, y la ciudad de Tetuán, nuestra base de operaciones por Ceuta. Los tres cuerpos de ejército (Melilla, Ceuta y Larache) serán como tres cuñas que penetren, de la periferia al centro, en el Imperio del Magreb, tres radios que, cortando la semicircunferencia Norte de Marruecos, vengán a encontrarse en las llanuras de Al-Kazar-Kebr y Wazan, llegando a formar desde estos puntos una línea hasta frente de Taza.

A la par de esto, los franceses han de subir desde Casablanca a Fez y bajar desde el Zú y el Muluya medio al Sebu. Con lo cual Marruecos sería dominado con una campaña de menos de tres meses.

Quin dia marxà el senyor Maestre cap al Marroc?

Nova teoria

Els rotatius madrilenys, que han sentit ja l'olor de pólvora, comensen a tornar-se bel·lics y patriòtics. «El Imparcial», que té el cèlebre López-Guion a Melilla, ha inventat una nova y curiosa teoria de dret internacional. Aquí va:

«Discutase cuanto se quiera: pero esas posiciones aludeix a les de la Restinga y Cabo de Agua y las del Atalayón y Nador, no pueden ya de ser nuestras: las ha regado sangre española».

Excelent teoria! Això és meu per què ho ha regat sang de la meua gent. Si les nacions se decidissin a portar a la pràctica la teoria d'«El Imparcial», se produiria en el món un mai vist espectacle.

Es de doldre que a certs periodistes el patriotisme's fassi perdre'l sentit comú.

Aribada de vaixells

A les dues d'ahir a la tarda arribà al nostre port, procedent de Cádiz, el trasatlàntic «Cataluña», destinat al transport de tropes al Marroc. El «Cataluña» fou anarriat al moll de les Dressanes.

La direcció de la Trasatlàntica va enviar abans d'ahir una orde telegràfica de portada del trasatlàntic «Ciudad de Cádiz», destinat també al transport de tropes, a qual orde va contestar ab un telegrama anunciant la sortida de l'esmentat vapor en direcció al nostre port.

El «Ciudad de Cádiz» va sortir a les cinc de la tarda d'ans d'ahir, de manera que calculant les 50 hores de travessia ordinària, pot donar-se com a segura la seva arribada al nostre port a les set del vespre d'avi.

Per avui sembla senyalada la sortida de Cádiz del vapor «Alfonso XII». Així seran tres els trasatlàntics que estaran en disposició d'embarcar tropes en el nostre port, el «Cataluña», el «Ciudad de Cádiz» y el «Alfonso XII» encara que no's creu que s'hagin d'utilitzar els serveis de tots.

Provablement els que quedin lliures després d'efectuar l'embarc de tropes a Barcelona se dirigiran a Cádiz per efectuar l'embarc de les forces que componen la Brigada Mixta de Madrid, que sortirà d'aquella capital en direcció a Cádiz el dia 15 del corrent.

Els embarcaments d'avi

Les tropes que han de sortir avui cap al Marroc no són totes les que resien per el complement de la brigada mixta de Catalunya, sinó una part.

Després de l'embarc del diumenge que daven a la plassa tres batallons de casadors y una secció d'ametralladores, essent les tropes que embarcaran primer d'aquests batallons y la secció d'ametralladores rebuda.

Dites forses estan ja desde'l diumenge a punt de sortir al primer avís y desde avui no fan el servei de la plassa, vestint el trajo de treball a punt de verificar l'embarc.

Per a suplir les esmentades tropes continuen al Govern militar els treballs de concentració dels reservistes que venen practicant-se ab gran rapidesa.

El plus de campanya

A la Capitanía general s'ha rebut la següent orde telegràfica:

«Recibiré Real Orden cuyo extracto le adelanto como sigue:

Los generales, jefes, oficiales y asimilados, así como las clases e individuos de tropa, devengarán en concepto del plus de campanya las cantidades que se expresan en la nota al final de este telegrama, durante la travesía de Barcelona a Melilla. Los generales, jefes y oficiales y tropas no percibirán plus de campanya, toda vez que han de comer a bordo, reteniendo, además, a los comprendidos en el rancho los 50 céntimos de su importe para responder en su día al cargo. Advertirá V. E. al general de la brigada mixta, para que lo prevenga a los jefes de los cuerpos, que, una vez desembarcados éstos en Melilla, los devengados de cabo y soldado consisten en 50 céntimos para rancho, 30 de plus y 15 de sobras, se distribuirán como sigue: para abonar el cargo de la caponía, 10 céntimos; para el de la administración militar, 35 céntimos; para el de rancho, 35 céntimos; para el de los cuerpos los adquiridos por su cuenta y 20 en concepto de sobras, y que además se distribuirán en mano las ventajas a los soldados de primera, cabos, cornetas y músicos de tercera clase y demás personal que pueda devengarlo.

Nota que se cita: generales de división, 12; coroneles, 10; tenientes coroneles y comandantes, 8; capitanes, 5; subalternos y alféreses, 4; personal que disfrute 1.500 pesetas de sueldo no superior, pero inferior al asignado a los segundos tenientes en situación activa, 3; sargentos y personal que disfrute sueldo anual de 500 pesetas no mayores, pero no inferior a 1.500 pesetas, una; cabos y soldados, 30 céntimos.

Revista de tropas

Ahí a la tarda, a les quatre, el capità general, acompanyat dels seus ajudants y Estat Major revisà a l'esplanada de Jaime I, darrera els quarts del Parc, els tres batallons de casadors que componen el reste de la brigada mixta de Catalunya, que s'ha enviat al Marroc.

Les tropes vestien el trajo de campanya de ratllat.

Les tropes revisades són les que, probablement, embarcaran avui, encara que se creu no embarcaran totes, sinó part d'elles, el reste per a una successiva expedició.

SPORTULA

14 de juliol

Dimecres. En el jardí del **Palais Royal**, Camille Desmoulins s'adorna'l capell ab la branca arrancada al castanyer florit. Anem, anem! La Bastilla, allà enfora, eleva les torres sinistrament simbòliques!

Y quina ciutat, amics meus, no aixeca's torrons de la seva Bastilla! Solre quina poble no hi ha l'ombra d'un castell malic, recordant a d'hores horribles! Quin llunyedat d'urb ideal no mostra, com una fortalesa convertida en habitacle d'espectres, la seva Ciutadella d'odi, oïra a l'atac aïrós d'una multitud qui's desvetlla!

Vosaltres, els qui heu pogut reaccionar contra'l pre·judici que l'academisme, la restauració y el fals concepte de lo patriòtic volgueren imbuïr-vos sobre'l moment de la Revolució francesa, que es Revolució de l'humanitat, alceu al vent, en aquest dia, la vostra marxes! Y mentres l'esperit de les llibertats enconquides infli els vostres pensons ab un vent de glòria, tireu a terra, ab la paraula vostra, les muralles d'una bastilla més, pera que tots passem sobre les runes!

FOSFOR

COMENTARIS

L'HONORABLE LLIGA

La Lliga del Bon Mot s'està fent actualitat periodística. No hi ha dia que en «La Veu de Catalunya» no hi surti una poesia den Maragall recomanant, o gatzilles firmades pel senyor Rubadab y altres simpàtics senyors, exaltant ab un fresnet tan ardorós, que's lleixen les prosas d'aquests catecismes se convensin de que pot dividir l'història de l'humanitat en abans y després de la Lliga del Bon Mot.

Però si tot això quedés reduït als estrets límits de la nostra casa, llegiríem ab complacència, a l'hora del cafè, les belles poesies den Maragall y les gatzilles del senyor Rubadab, però la Lliga del Bon Mot està adquirint un caràcter internacional gens simpàtic, que nosaltres, com a catalans ben pa'lats que som, volem comentar.

Un senyor d'aquesta Lliga del Gai Parlar, s'ha dirigit al senyor Vogel, catedràtic alemany catalanòfil, demanant-li'l seu apoi pera la Lliga. El senyor Vogel deu ésser un home complacent y desseguidat ha dit que sí, que's posava al costat de la Lliga. Nosaltres ignorem els treballs que'll senyor Vogel pot fer desde Alemanya en favor de la Lliga del Bon Mot. Els catalans pel país del Rhin no deuen ésser gaires. Allí hi ha en Montoliu, y en Vidal y Guardiola, y els senyors Montoliu y en Vidal y Guardiola, encara que no pertanyen a la Lliga de la Suau Paraula, són homes correctíssims que no's agrada ni'l mal vestir, ni'l mal parlar, ni

el mal escriure, ni'l mal viure. Què és, doncs, lo que haurà motivat el missatge dels senyors de la Lliga del Bon Mot al catedràtic senyor Vogel? Essent catalanòfil, el saber que la nostre es una llengua ab necessitat de filtre, li farà molt poca gracia. Dedicar una vida a una llengua bruta, sense saber que ho és y enterarse de que ho és al cap d'anys y anys de conrear-la, és un desengany que la Lliga del Bon Mot no devia oferir al senyor Vogel. Però no devia la Lliga portar fora de casa aquestes qüestions, perquè no sembla sinó que Catalunya sigui una torre de Babel ont tothom té pera la divinitat una desconsideració, y la nostra llengua una llengua gitanesca ont no se troben expressions més que pera les manifestacions vicioses, les brutalitats y la blasfèmia. Flac servei el que a Catalunya fa l'esmentada Lliga, escampant per l'extranger la fama dels nostres renes.

Nosaltres no'ns oposam a les intencions de la Lliga. Tot lo contrari. Sense presumptuos apassionaments, desitgem una depuració del català, portant un noble civilisme a la conversa; però'ns sembla que demanar l'auxili dels estrangers catalanòfils y cridar sorollosament com si la blasfèmia nasqués a Catalunya fins en les paraules primers dels reus, no; això no. Que parlin fins en pulcres versos els senyors adjunts del bell dir; que en la seva llar y en totes les radiacions de la seva vida, extenguin la pulcritud de la paraula; que tots els catalans tinguin en el verb l'infinita albuira d'un hàbit de monja clara, però tot això sense exageracions ni pedanteries, ni despretigis pera Catalunya. No hi ha terra sense renes y Catalunya al costat de molts pobles, no peca tant que s'hagi de promoure una creuada que cerqui gent fins en la vella ciutat carolingia d'Aquisgran, ont resideix en Vogel.

Semblant tasca's sembla antipatriòtica, y no es cosa de que per voler que'l català tingui flaire de sàndal, la llegenda de la grolieria catalana s'extengui per la terra, portada al coll pels catalanistes y els catalanòfils.

PROTESTA CONTRA LA GUERRA

SECCIÓ D'ESTUDIS I PROPAGANDA DEL C. N. R. DE BARCELONA

Havent acordat aquesta secció organitzar una serie d'importantes actes de forta protesta contra l'iniciada acció militar al Marroc, se convoca als presidents de totes les entitats nacionalistes republicanes del Pla de Barcelona a la reunió que's celebrará avui, dimecres, a les deu del vespre, en el local del C. N. R. (carrer de Pelai, 42, pral.)

En atenció a les importantíssimes qüestions de palpitant actualitat que han de tractarse en la susdita reunió, se prega en gran manera als correligionaris convocats que assisteixin puntualment a la mateixa.

Barcelona, 13 de juliol de 1909.

—El President, Manuel Rius.—

Secretari, Pere B. Tarragó

TOT PASSANT

Auguri

Curiosíssim. Segons telegrafia de Madrid, els elements oficials se mostren optimistes, dient que per ara no hi ha perill de cap complicació, que tot està acabat, que les tropes enviades al Marroc pendran possessió de les posicions com perides, establint-se solidament en elles, ho y amplies fins ont sigui necessari, pera tranquil·litat de la plassa y pacificació del territori, que tenim senyalat a la nostra influencia, y, tot això, sense cap menassa de que esclati per la guerra, ni ab el soldà ni ab les cabiles rifenyas. Però, afegeixen aquests auguris de benaurança, si avui tenim seguretat de pau octaviana al Riff, en cambi, cap allà a l'octubre, es molt probable que's presentin noves complicacions, sense que sigui possible preveure quines seran les llurs conseqüències.

Aquests meravellosos pronostics de l'avenir, revelen quelcom que ja sospitavem. Y es que certs incidents de frontera, si esclaten imperisadament pera'ls no iniciats, hi ha algú que per endavant ja pot descomptarlos, com a cosa segura. Com se comprendria, sinó, que'l Govern tanqués les Corts en el precís moment de voler demanar un crèdit extraordinari, pera dur reforços a les plasses espanyoles d'Àfrica, y això un mes abans, precisament, de l'agressió que ha provocat el comensament d'acció militar enfront de Melilla?

Com se comprendria que ara, tres mesos per endavant, ja s'anunciï lo que passarà per l'octubre? Com se comprendria que's donés, ab tanta convicció, la seguretat de que res ha de passar, fins que entrem a l'estació tardorenca?

Quan se pronostica lo que faran o deixaran de fer els riens, es que's té l'absoluta certesa de ferlos obrar segons als partidaris de la guerra convingui. Y això aclareix d'una llum reveladora els fets sobrevinguts actualment a Melilla y tots els incidents que, en l'avenir, semblen aparentment determinar l'acció militar contra les cabiles.

J. POUS Y PAGES

AVÍS D'ADMINISTRACIÓ

A TOTS ELS SUSCRIPTORES QUE EN AQUESTS MESOS D'ESTIU S'AUSENTIN DE BARCELONA, ELS PREGUEM TINGUIN LA BONDAD D'AVISAR, PERA SERVIRLOS EL DIARI, SENSE AUMENT, ALLÍ ONT INDIQUIN

De Madrid estant

Ja hi som!

Els moros ens han estat amenant. Havien quedat en que l'acció armada comensaria pel mes d'octubre, quan polítics y governants venen fresquets de l'esqueig dels y regalat, però en Maura proposa y el moro disposa.

Aquells mals esperits de que'm parlava el pobre Ben-Xocron, tot venint camí de la Cort, han estat de les seves. Ja la tenim armada. Dos brillants fets guerrers, unes quantes baixes per part nostra y nombroses per part de l'enemic, diverses posicions valentment conquerides, una proposta de recompenses que ve per correu y uns articles belicosos d'«El Imparcial» que fan fredat, y cremitan fondos y envien reforços.

Ahí vaig anar altra volta a veure als meus amics els moros. Els infelissos feien pena; al matí havien rebut la visita del senyor Piña, que és un home que té una cara que sembla'l seu cognom. El senyor Piña havia estat aixut y seriós ab ells. Va explicarlos la versió oficial dels successos y després de dir que las circunstancias habían variado y que las negociaciones se complicaban, va deixarlos ab aquest rosc.

Quan jo vaig arribar a l'Hotel de Russia, estaven més tranquils, perquè acabaven de parlar ab el mateix ministre d'Estat, persona, encara que curta de gambals, més optimista que'l senyor Piña.

Malgrat això, els pobres moros donaven pena. Fins an els cambres de l'Hotel els expliquen que ells no tenen cap culpa de lo que ha passat.

—Què han de tenir, sants cristians—dic—sants moros!

La culpa ja sabem tots qui la té, y qui la té, bé ho calla. Nosaltres també tenim que callarho, esperant a que ho digui l'Historia y a que vingui un temps ditós en que l'Historia no tingui fiscals capassos de denunciaria.

—C—

Madrid, 11 de juliol

Informació política

Conferència

El nostre estimat company don A. Rovira y Virgili, donarà, dissabte vinent, a les nou del vespre, una conferència a l'A. N. R. de Sant Andreu, parlant de «Els diferents aspectes de la qüestió del Marroc».

La conferència's considerarà inclosa en la serie organitzada per la Secció d'Estudis i Propaganda del C. N. R. pera tractar de dita qüestió.

En honor de «La Vida Austera».

Diumenge vinent, a la tarda, l'Avenç N. R. de Sant Andreu de Palomar, donarà un brenar en honor de l'il·lustre pensador don Pere Corominas per l'èxit obtingut per la seva admirable y enfortidora obra «La Vida Austera».

El brenar, que's celebrará en el gran pati de la Societat, no tindrà caràcter polític de cap mena.

Les inscripcions poden ferse a la Secretaria de l'Avenç, carrer del Dr. Sampons (abans de Sant Pere), 90, al preu de 1'50 pessetes.

Junta municipal del Cens

Ab assistència dels senyors Almirall, president, y dels vocals senyors Anglés, Ricard y Macaya, ha tingut lloc la reunió de la Junta Municipal del Cens pera fallar sobre les inclosions y exclosions presents.

La feina fou llarga, puig se tractava de dictaminar sobre milers d'instancies. Sorosament el secretari, senyor Fauró, havia tingut la previsió d'ordenar les demandes per classes y districtes, estalviant així molta feina.

Com a criteri d'aplicació pera'ls informes acordà la Junta informar en favor totes les reclamacions fonamentades en documents que justifiquen el dret dels reclamacions, tan si's tracta de reclatades de les Finances d'Arcadia y d'arcalde de barri respecte dels particulars, com si de certificats dels quèfics superiors respecte de funcionaris públics o de militars. Per lo que's refereix a les sol·licituds de rectificació d'errors y canbis de domicili, la Junta adoptà un criteri ampli, a l'objecte de conseguir la major depuració possible en les llistes, y acordà accedir a totes les peticions per considerar que no se pot negar a cap elector el dret que invoca de que's rectifiqui qualsevol error en el seu nom, cognoms, edat, domicili o professió.

En virtut d'això la Junta Municipal examina les instancies y documents acompanyats, resultant que'l nombre de reclamacions individuals d'inclosió ascendeix a unes 4.450. Un Centre polític d'aquesta ciutat ha presentat sol·licituds d'inclosió de 113 funcionaris d'Hisenda, 33 agents de vigilància y 257 agents de seguretat, tots els quals acrediten son dret al vot. De les 4.450 reclamacions individuals tenim entès que solament foren 72 les in-

PRIMER PREMI

formades en contra, atment a qu'els interessats són menors de 25 anys o bé no acreditin la residència legal en aquesta ciutat.

Les peticions d'exclusió han estat molt poques. No passen de 30. Les reclamacions per rectificacions són 800.

Molt mercedament, la Junta acordà fer constar en acta l'agraïment al digno secretari, senyor Fauró, que ab una gran activitat i zel ha realitzat aquests difícils treballs en un pla curt i disposant de poc personal.

Teatres y Concerts

POLITEAMA DE LES ARENES

Dimenge, per la nit, se cantà en dit teatre la grandiosa òpera «L'Africana», del mestre Meyerbeer, que proporcionarà un nou triomf a l'eminent artista senyor Gudió, al tenor senyor Farnadas, els quals obtingueren llargs aplaudiments per la bona interpretació que donaren als respectius papers de «Selika» i «Vasco de Gama».

El senyor Molina també fou aplaudit en el desenvolupament de la part de «Nelsko», com així mateix ho foren la senyora Homs i els senyors Giral, Oliver, Fernández y Vidal, contribuint ab l'orquestra y cors a que resultés la sudita òpera ab bon conjunt, baix la direcció del mestre Camaló.

Dilluns se posà en escena en el mateix teatre l'òpera del mestre Verdi, «El Trovatore», en la qual estigué a gran altura la soprano senyora Leveroni que va esser molt aplaudida per lo bé que cantà la part de Leonor, la que va dir ab gran intensitat dramàtica.

Debutà en el paper de protagonista de la sudita òpera, el conegut tenor senyor Giachero, qual veu brillant s'adaptà bé a aquesta «particella», obtenant perllongats aplaudiments, sobre tot en l'aria del tercer acte, que tingué de repetir.

La senyora Galan y el senyor Molina estigueren encertats en el desenvolupament de llurs papers, com també la senyora Panerazzi y els senyors Giral y Oliver.

La concurrencia, «baixa», com la temperatura.

LA CRISI VINÍCOLA

Ahí, a la tarda, se va celebrar en l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre, l'anunciada reunió de senadors y diputats catalans, convocada pel seu company i president de l'Institut senyor Raventós, pera tractar de la fonda crisi que estan a travessar les comarcas vitícoles catalanes.

Estigueren presents a la reunió, els senadors senyors duc de Solferino, Jover y Bonmati, y els diputats senyors Albó, Marcia, Soler y March, Salvatella, Carner, Zuluita, Girona, Raventós, Hurtado, Bordas, Junyent, Ferrer y Vidal, Garriga, Ventosa, Rodés y Marial. La majoria dels demés parlamentaris catalans excusaren la seva assistència a la reunió, però prometeren fer seves les conclusions que en tinguessin.

Abans de començar la reunió, que fou presidida pel senyor Raventós, accedint a llur petició, s'escoltà als presidents de les Cambres Agrícoles de Reus, Tarragona y Vilafranca, els quals exposaren la seva opinió favorable a la desnaturalització dels alcohols industrials.

En la reunió acordaren per unanimitat els senadors y diputats catalans, les següents conclusions:

Primera. Persistir en la campanya a favor de la lliure destilació del vi ab un impost sobre l'alcohol industrial.

Segona. Treballar pera que's fassi extensiva la desgravació de l'impost de consums sobre'ls vins als Municipis que ho sollicitin.

Tercera. Gestionar del Govern tractats de comerç principalment ab Cuba y Estats del Centre d'Amèrica.

Quarta. Demanar al Govern mesures pera l'eficàs compliment de la llei sobre fabricació dels vins de 27 juliol de 1895.

Quinta. Nomenar una comissió composta dels senyors Raventós, Girona, Zuluita, marqués de Camps, Soler y March y Macià, qual comissió, assessorada de persones tècniques en economia rural, reunís d'acord a la pràctica les anteriors conclusions y aquelles altres que en virtut de l'estudi que's fassi per la comissió s'adoptin y que's fassi per la comissió s'adoptin y que's fassi per la comissió s'adoptin.

També s'acordà celebrar properament una altra reunió pera tractar dels projectes del ministre d'Hisenda.

La reunió va acabar a les sis, reunintse immediatament la ponència o comissió nomenada, pera començar la seva tasca.

Gran nombre d'agricultors esperaven en els salons de l'Institut els resultats de la reunió, que satisfieren a tots.

Sessió de la Diputació

A dos quarts de cinc comensà la de ahir a la tarda, presidint el senyor Prat de la Riba. Se llegí l'acta de l'anterior y el despatx ordinari, que no té interès.

Mocions y interpel·lacions

LA CRISI VINÍCOLA.—El senyor Codó (don Secundí) explica una interpel·lació demanant que la Diputació cooperi als treballs dels diputats y vincultors, encaminats a remeiar la tremenda crisi vinícola que causa la pobresa de molts comarques. El senyor Farguell, com a vincultor y com a senador, apòia la moció Codó y s'ofereix pera realitzar les gestions que calguin en aquell sentit.

Intervinent en la qüestió, el senyor Albó demana que's fassi per la Diputació un estudi previ de la qüestió, com se fa a França. El senyor Serra, en nom de la Comissió de Foment, promet estudiar tant important assumpte.

S'acorda en definitiva que la Diputació ajudi eficaçment a lo que's fassi en favor de la viticultura.

Mocions y interpel·lacions

MR. ARROW.—El senyor Pujol torna a parlar de la política especial de Mr. Arrow. Repeteix lo dit en passades sessions y torna a demanar que se li negui la consignació de la Diputació.

El senyor Pich, també intervén en aquesta qüestió. Afirma que té motius pera creure que Mr. Arrow està preparant la

Sessió de la Diputació

seua marxa de Barcelona, ja que, segons l'orador, el fracàs del policia anglès és evident y manifest.

El senyor Gubern, responnent a al·lusions que sobre aquest assumpte se li feren en una passada sessió, diu que's ratifica en tot lo manifestat anteriorment sobre la policia especial. Que la Comissió mixta deu fer públics els serveis prestats per aquesta policia, sense la qual no's pot formar judici ni condemnar o absoldre la gestió del detectiu. Torna a excitar a la Comissió pera que presenti aquests dades, que han de servir d'elements de judici a tots.

Sessió de la Diputació

DE L'AGRESSIO CARLINA.—Ja en l'ús de la paraula, el senyor Gubern agraïx sentidament les manifestacions de simpatia de qu'el feu objecte la Diputació ab motiu de l'agressió carlina. «Remercio les manifestacions d'alec que se m'han fet, diu, y les accepto ab la mateixa sinceritat ab que'm foren donades».

Però davant dels termes imprecisos de la proposició en que s'acorda manifestar aquesta simpatia, vull fer constar com aclaració, aquestes dues coses:

Primera. Lo que'm va succeir a mi no va esser quelcom inusual, sinó una cosa que en tots els diccionaris de tot el món té un nom clar, precis y concret. Va esser una vil agressió per l'espaldar, una emboscada en to a regla.

Segona. Que entre les persones de sentiments rectes com ho són els diputats, no's pot trobar cap motiu que justifiqui, ni expliقي siquera, l'agressió comesa contra la meua persona, perquè no té mai disculpa davant de la consciència de les persones honrades, un atentat a vos, criminal y rovatge, y menys quan es públic que la persona agredida no té res que veure en el fet que serví d'excusa pera la brutal escomesa.

Consin formalment aquestes declaracions meves.

Cap dels diputats carlins del saló se aixecà pera protestar o rebatre les valentes afirmacions del Gubern.

Responent el president a lo dit de la policia, anuncia que aviat se reunirà la Comissió mixta y pendrà l'acord que calgui.

Sessió de la Diputació

EXPEDIENTS VELL.—Seguidament el senyor Sostres explica l'largament una moció, interessant per l'estat de diversos expedients que estan en curs a la Diputació, com el de fer carrils secundaris, projecte de mutuality pera redimir de les quintes als minyons pobres, Casa de Caritat, etc. Donant explicacions sobre l'estat d'aquests expedients, parlen els senyors Argemí y Serra, sense que sobre'ls mateixos recaigui cap acord, ja que són qüestions que estan en estudi desde molt temps y ho han d'estar molt més. Unicament se coincideix per tots en lo necessari que es resolde aquestes qüestions.

Sessió de la Diputació

L'ADVOCAT DELS MOSSOS.—El senyor Pujol demana com està una disposició creant 25 places noves de mossos d'esquadra, pera la qual ja hi ha autorització del ministre de Guerra. Li contesta que s'apressarà la tramitació de l'assumpte, el senyor Prat.

PRORROGA.—Se prorroga per mitja hora més el període de mocions, després d'haverne passat ja una.

L'ASSEMBLEA DE DIPUTACIONS.—El senyor Barata parla de la futura assemblea de Diputacions. Diu, que, com un tema d'importància, se podria parlar de la qüestió, suscitada fa poc, de donar dietes als diputats a Cort.

S'acorda tenirlo en compte y a continuació s'autoriza al president pera nomenar els diputats que hauran d'assistir a l'Assemblea.

DINERS AL PALAU DE JUSTICIA.—El senyor Calvo parla de la quantitat que falta pagar a la Diputació al Palau de Justicia. Demana'l senyor Calvo que s'aprovi'l pagament d'aquella quantitat, si es que no's pot pagar de moment tota, pera que, aquests menestres que han de cobrar els diners que donarà la Diputació, sapiguin que cobraran, perquè tenen aprovats els crèdits.

LA JUSTICIA PELS POBRES.—Ocupantse d'una moció desentrellada pel senyor Nogué, demanat que's remei l'anomia de qu'els pobres tinguin que anar a jutjats llunyans del seu domicili, proposa que'l president se dirigeixi al de l'Audiencia, en petició de que's fassi d'una altra manera més raonada'l repartiment d'assumpes en els jutjats.

El senyor Gubern contesta a la primera part de la moció del senyor Calvo. Diu en resum que hi ha dos crèdits al Palau de Justicia: però que reconegut, no més n'hi ha un. Que sobre l'altre ha de recaure acord de la Comissió d'Hisenda, y que, sense significar perjudici, podria esser que allargués el reconeixement, fins que l'Estat fassi lo mateix ab molts altres crèdits que contra d'ell té la Diputació.

EL MONUMENT A MOSSEN VERDAGUER.—El senyor Farguell demana com està la qüestió de l'erecció del monument al gran poeta mossèn Cinto Verdaguier, qüestió que d'una manera lamentable s'allarga. Proposa que'l president fassi treballs que calguin prop de l'Ajuntament, encaminats a que definitivament s'aixequi'l monument que perpetua la memoria del gran poeta. Dona breument explicacions el senyor Prat.

Orde del dia

Immediatament s'entra a l'orde del dia.

L'EMPRESTIT DE CINQ MILIONS.—En el primer parer se proposen els acords que imposarien l'acceptació de la Memoria que'l president llegí en una passada sessió, acords dels quals el més important es la creació d'un emprèstit de cinc milions de pessetes, pera realitzar les reformes y millores que proposa'l senyor Prat de la Riba.

El senyor Gubern, a propòsit d'aquest dictamen diu: «La Comissió d'Hisenda se ha ocupat com mereixia de la Memoria presidencial. Hi ha hagut dues opinions en el si de la Comissió, opinions que exposarem aquí, sense haverles volgut resoldre nosaltres, per una qüestió de delicadesa. El president de la Diputació ens ha honrat ab sa presència en les deliberacions de la Comissió, com a president portat es la creació d'un emprèstit de cinc milions de pessetes, pera realitzar les reformes y millores que proposa'l senyor Prat de la Riba».

MEMORIA NOTABILÍSSIMA.—Seguidament el senyor Gubern llegeix una Memoria, en que s'hi buida l'opinió més oposada a la presidencial, y ve a serli com una impugnació.

Clara y documentadament, el senyor Gubern s'oposa en la Memoria que firmen ell y els seus companys, al projectat emprèstit, donant raons, números y dades pera combatre'l.

Per l'importància excepcional del document el publicarem en una de nostres

de l'Excm. Ajuntament de Barcelona

Ha obtingut la farmacia del Dr. Doménech, ont s'elabora'l mira-vells tonic reconstituent **FERRA-BLLO-COLA** Doménech, que reconstruix els metges més eminents per combatre ab èxit segurs la **Neurastenia, Clorosi, Inapetencia, Debilitat, Pálpitations del cor, Ovariosclerosis**, y demés malalties nervioses. — S'entregará gratis a qui ho solliciti de l'autor, B. Doménech, farmacéutic — RJOJA DE SANT PAU, 71. — Barcelona

próximes edicions, pera que tothom pugui formar opinió en l'important assumpte de l'emprèstit.

UNA ALTRA MEMORIA.—El senyor Bartrina, defensor de l'altra opinió de la Comissió d'Hisenda, diu que també han fet ell y els que pensen com ell una Memoria, en la qual hi expressen el seu parer, en la qüestió de la Memoria presidencial. Però que per la seva extensió no la llegirà, puig fora allargar extraordinàriament la sessió, sinó que's limitarà a extractar-la breument.

El senyor Bartrina defensa la creació de l'emprèstit per urgència, ab que's deuen realitzar les obres y millores que's proposen en la Memoria del senyor Prat. Enumerant els extrems, del document que no llegeix, pronuncia un extens, complet y ben fet parlament, d'oposició a la Memoria del Gubern y defensa de la del president.

Acabat el discurs del senyor Bartrina y passades les hores reglamentaries se sospen la sessió, acordantse prorrogar el període de sessions ab una altra que's celebrará avui a la tarda. Són les vuit del vespre.

La pedregada d'abans d'ahir

Gran consternació ha deixat en el Penadé la pedregada que hi va caure ocasionant en molts pobres y la destrucció de tota la cultiva de raïms.

La seva destrucció ha estat molt grossa, ja que s'extén de les montanyes de Montserrat fins més enllà de Vilafranca, es a dir, tot el Penadé.

Masquefa, Manórrer, Gelida, Sant Llorenç, Sant Sadurni, Sant Jaume, Terrasola, Subirats, Lavern, entre altres, han sofert molt, però, aont la cultiva ha quedat del tot destruïda ha estat a La Granadina, car en ses vinyes no hi han quedat ni raïms, ni pampols y pot dirse niserment.

Bon record tindran els habitants d'aquest poble de la diada de la seva Festa Major, que precisament aquests dies celebraven. Els músics d'ells Escolans, de Sant Sadurni, acabaven de baixar del tren pera pendre part en les festes y tingueren d'entornarse al següent, puig davant de ells s'oferia'l quadro tristíssim d: que hi pedra arrebassava en brucs insants i s'uaors de tota l'encontrada més lamentable encara tenint en compte'ls pous irrisoris a qu'els cotissen els vins.

Però, a judici del que hi d'ia fer, basta dir que tot el terme qu'igual que s'hi hagués nevai y passades tres o quatre hores encara en molts llocs s'hi trobava munió de pedra.

Se calcula que la reducció de la cultiva de vi en el Penadé, entre uns y altres pobles, serà, quan menys, de més de la meitat.

El que's queixaven de l'excess de vins no tindran ara ocasió de ferho, a lo menys en aquests indrets, ont s'hi elaboren els vins blancs y verques. Les existencies que queden tindran que abastar pera aquest i l'any vinent, puig el que's ha de cul·lir no aixugará pas la sed de gaires bevadors.

La consternació y els plans que's senten són generals.

—Els viatgers del tren que arribats Manresa, abans d'ahir, deien que de Montserrat, aquella tarda va fer una pedregada que no va deixar res sencer a bona part del Vallès.

Era tanta l'aigua y pedra que quia que'ls viatgers de molts vagons que portaven paraigua s'han vist obligats a estendre donat les males condicions dels mateixos, doncs, vessaven a ratx fet.

DE L'AJUNTAMENT

Notícia

El senyor Layret ha conferenciat ab el gerent de les Companies de l'Anónima y General de Tramvies y li ha dit si era possible emplear una altra mena de greix a les corbes dels rails pera suavisar el retrec de les rodes, ja que l'actual pesa massa feta y molestia als que vuen a la roda.

El senyor Foronda ha ofert examinar el material que s'hi empla y suprimir lo que produïx les emanacions pestilents.

De la miseria

Entre'ls 103 capítols recullits del 10 al 12, hi ha un cel abandonat y robat pel seu companyant; un individu que ha estat carrabiner 20 anys; y una dona coneguda per la «Gala», que temps passat manava en «cuete» entre'ls pobres de Bethlem, als quals s'havia imposat a forsa de punys.

Botlletí del Treball

EL MUSEU SOCIAL.—En les oficines d'aquesta institució que, segons s'anuncia, fa alguns dies funcionen provisoriament en la Diputació Provincial, s'han reunit alguns importants oferiments pera concore a l'Exposició d'Hygiene y Seguretat del Treball que s'està organitzant y ra inaugurarà en el pròxim mes de novmbre, mercedent senyalar-los entre dits oferiments el de la Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País que ha acordat concore a dit certamen ab una instal·lació pròpia ont s'exhibiran les diverses obres de cultura social que sosté y fomenta la benemèrita Societat.

Donat l'interès que desperta, no sols entre'ls organismes profes onals, sinó també entre'ls inventors y fabricants d'aparells preventius d'accidents del treball directament estimulats a exhibir en els seus produccions, es de creure que l'Exposició anunciada tindrà un èxit proporcionat a l'importància del seu objecte.

Sessió de l'Ajuntament

Comensa a les cinc y vint minuts, presidint'l senyor Layret.

El saló està ple de gom a gom.

La sessió ha comensat un xic tard perquè mancaven dos o tres regidors. Se veu que aquests senyors, que en un dia de tanta trascendencia, fan tard, pot interès deuran pendres per les coses municipals.

El secretari llegeix l'acta de l'anterior que es aprovada.

Se procedeix a l'elecció de les Tinencies d'Arcadia.

Ocupa la presidència'l senyor Fernández Valdés.

Les tinencies

LA PRIMERA.—Un a un son cridats tots els regidors. Se procedeix a l'escrutini,

ni, que dona per resultat: Layret, 25 vots; Ambrosio, 25, també.

Tornemhi. Altre cop cridada de regidors, escrutini novament y el mateix resultat: 25 a 25.

Un gros murmuril corre per tota la sala: va a procedirse al sorteig.

El senyor Vinaixa, naturalment, demana que s'usi'l mateix sistema de sorteig que en la sessió anterior y actuïn d'escrutadors els mateixos regidors.

El president: El sistema de la copa, eh? (Grans rialles).

El senyor Vinaixa: Justa. (Més rialles).

Se posen les boles a la copa, el president anuncia que la bola que surti serà la corresponent al que ha d'esser proclamat primer tinent d'alcalde; s'agita la copa, y un municipal, el núm. 654, alt, esprimitxat, brú de cara, avensa fins a la taula y tímudament treu una bola...

El president, en alta veu: Don Francisco Layret...

Un gran murmuril en la sala. Uns aplaudeixen, més, de cop, hi han protestes. Els municipals fan callar als uns y als altres.

Queda proclamat definitivament primer tinent d'alcalde, don Francisco Layret y Foix, qui passa a ocupar la presidència.

LA SEGONA.—Obtenen vots els senyors Fernández Valdés, 25. En blanc, 25. Queda, doncs, proclamat definitivament, el senyor Fernández Valdés.

LA TERCERA.—Obté 25 vots, don Artur Giménez, per 25 en blanc. Queda, doncs, proclamat, el senyor Giménez.

LA QUARTA.—Per ella obté 25 vots don Josep Rovira. En blanc, també 25. Es proclamat, el senyor Rovira.

Debat polític

El senyor Ambrosio, en ús de la paraula, diu que ja constituït l'Ajuntament, el partit radical té de fer algunes manifestacions sobre l'orientació política que seguirà en l'Ajuntament.

Afirma que's constituïrà en fiscalisador dels del davant y com a autonomista, procurarà convertir el Consistori en Parlament municipal. Diu que'l senyor Durán formulà en sentit negatiu el programa dels regionalistes y que'l senyor Roca y Roca afirmà l'existència de dos grups solidaris, per haver lluitat separatament en les eleccions.

Se proposa estudiar el rompiment de Solidaritat, dient que vingué perquè's retes.

Però's republicans heu aixecat a la presidència, a un home que nosaltres de venem negar tot republicanism desdel moment que ha obtingut els vots dels reaccionaris y mauristes, y que es el causant del desordre econòmic.

Aludeix al senyor Monegal, dient que s'ha vist obligat a fer política quan els regionalistes negaven personalitat al seu ban polític, y ha sortit a la política ab tot y haver estat abandonat quan fou condemnat per la llei de Jurisdiccions.

Se dirigeix al senyor Durán y Ventosa titllantlo de fracassat a ell y als seus companys de Solidaritat; fracassat en tot fins en l'orde de seguretat que no han sabut assegurar a Barcelona, ab la policia especial. Jo profetiso que la dretra arastrará a l'esquerra y al revés (el senyor Monegal fa signes negatius). Celebro que'l senyor Monegal fassi signes negatius.

S'embarca en disquisicions y preguntes si'ls solidaris van o no junt ab els carlins y quina es l'autonomia que volen si la dels federals o la de les Bases de Manresa, perquè segons quina vulguin ells, els radicals encara són més autonomistes. El paragraf es acabat ab un «tati guillo» aplaudit furiosament pel públic.

Repeteix novament que no hi ha més autonomistes que ells. (Els senyors Rubió y Limona: Molt bé, molt bé. Rialles).

Tot això ho deploro—diu—per l'interès de Barcelona. Però hem trobat desorganitzats ab la vostra política tots els serveis. Tenim un presupost magre y ab un deficit de cinc milions anyals... En per cent gasta la ciutat el 58 per 100 del presupost y això es un mort irresistible.

No feu res—repeteix—sense bombo y platerets. Heu enlluernat camps, ab el sol objecte de protegir a alguns propietaris. Però en cambi l'instrucció està abandonada.

Davant d'això nosaltres pretenem, dic més bé, pretenim, perquè ara dubtem de poder realitzar nostres propòsits y per això fem públics nostres desitjos; pretenem doncs, una campanya sanitària ruda. Una política social, farnada màxima y salari mínim; però encara més: respectar els drets del treballador posantlo a cobert de les ventafentes de l'amo y el capatàs. En quan a política econòmica, volem la nivellació dels presuposts; pretenem aconseguir del poder central lo mateix que Madrid: subvencions y fer que'ls impostos siguin justos y no que calguin sobre solament del pobre.

Volem també empendre la municipalització de serveis, perquè es intolerable abandonar serveis que podrien proporcionar quantiosos ingressos al Municipi. S'ha de sustreure al públic de la tirania de moltes empreses que no'l deixen viure.

Nosaltres no crearem impostos nous. Sols sanejarem els ingressos que ja té Barcelona.

El senyor Monegal.—Jo tenia'l propòsit ferm—diu—de seure en aquests sillons pera enterar-me de les coses del Municipi y no volia parlar, perquè creia que'ls ignorants de les coses municipals han d'estudiarles abans de parlar d'elles. Però se m'ha aludit y m'aixeco a contestar al senyor Iglesias.

Com sabeu tots, hi haquí un dia que'l poble de Barcelona, quasi tot, sinó tot, y fins diré que tot, encara que molts no dientsho, d'ànima erem solidaris. (Alguns, entre ells el senyor Vinaixa: no!) Es una opinió meua.

Però vingué un dia que bé o malament, no ho haig de discutirho, se cregué que la Solidaritat havia d'anar a les eleccions separatament. Si s'hi hagués anat units jo no hi hauria anat en candidatura, perquè prou gent hi hauria hagut de més condicions que jo per anarhi. Però ananthi separat no vaig tenir més remei que acceptar un lloc en la candidatura autonomista republicana, que anava formada per tres parts; per aquells que com jo, som primer que res catalanistes, per aquells que són federals y per aquells altres, provinents de l'antiga Unió Republicana.

Y vingueren les eleccions y cadascú pre-

dicà les seves idees, puig d'avant'mà sabíem que ab els regionalistes ens en separaven alguns punts de política.

Ja sortirem elegits y fou aleshores quan vaig pensar ab no intervenir en res. Però nosaltres som onze vots y ab onze no se va en lloc. Jo crec que igual podia juntarme ab els autonomistes regionalistes com ab els republicans radicals. Lo que no vull, es que per una solidaritat que en el Municipi no existeix, existeixi un lligam etern ni ab els uns ni ab els altres. (Molt bé en tots els bancs). Quan els uns fassin una cosa bona, tindran molt; quan la fassin els altres, el tindran els altres. (Molt bé).

Però vosaltres, republicans d'aquí davant, ens heu negat l'existència, dient que els d'aquí som 25 sense distinció. No. Vosaltres no veieu que som 14 y 11? No vagareu lo l'urim separadament d'ells? Doncs per què negareu l'existència?

Ah, no! Seren 25 quan volguem nosaltres, no quan ho volguen vosaltres!

Ens deixareu isolats. Qu'heureu fet, doncs, vosaltres, en el nostre lloc? Aquí, en aquests bancs, hi han els regionalistes ab qu'uns unexen coses essencials y ab els patrem y ab els hem tingut la cavallerositat de mantenir el pacte.

Y ara, en nom propi, jo us dic que soc catalanista republicà, primer catalanista que republicà. La meua disciplina es sols coincidència ab els meus companys: quan existeix la coincidència, voto ab ells, quan ella desapareix deixo de votar.

Si algun dia'ls meus companys fan quelcom bo, tindran el meu vot, però si ho feu vosaltres, que jo crec que sí, no seureu aleshores 25 sinó 28, puig jo juntaré el meu vot als vostres.

Y permeteu que m'entorni a seure al meu silló a escoltarvos a vosaltres y a aprendre de vosaltres que'ls sabeu més que jo. Quan hauré estudiat el programa del senyor Iglesias diré si m'ha agradat o no. Per ara quedo, desde'l meu silló, vostre amic y company. (Molt bé a tot arreu).

El senyor Roca y Roca.—Parlo—diu—davant de les paraules agressives del senyor Iglesias. Mentre's aquell parlava estava pensant si haurien estat altres els seus conceptes y les seves paraules si la sort hagués estat adversa al senyor Layret.

Nosaltres—diu—els republicans autonomistes anant sols varem obtenir 25.000 vots, mentre que vosaltres no obtingueru 33.000, anant junt ab uns elements que res tenen de radicals, com són els del senyor Sol y Ortega. (Veus dels radicals: No, no).

Això prova que no hi ha altra força republicana que la solidaria. (Soroll). Vaig a demostrarho. Quan anavem junts tinguerem 33.000 vots que encara no heu assolit vosaltres y en cambi, anant nosaltres sols portem 24.000 vots a la Solidaritat.

No formularem programa, perquè una minoria d'onze no pot tenir pretensions. Però sí que dic, que també volem una política econòmica, sana, una política d'instrucció y una d'hygiene.

En quan a haver anat coaligats ab els regionalistes, ben clar ho ha explicat el senyor Monegal: fou per defensa pròpia, puig vosaltres ens negareu l'existència. El senyor Iglesias ha volgut establir divergencies entre nosaltres, fent l'elogi del senyor Monegal, jo m'hi adreheixo a aquests elogis. Tant es així que si no hagués estat per sa salut ell fora tinent de alcalde.

Que per qu'els 14 ens han cedit la dreita als 11? Doncs perquè han atès al resultat de les eleccions y perquè han tingut en compte la majoria republicana del Consistori.

Jo discutiria l'autonomia vostra y la nostra, mes no es aquest el lloc de ferho. Ja vindrà'l moment de provar si hi ha autonomies pera salvar al poble y si hi ha pera servir d'etiqueta pera certs partits. Si això ha de durar jo proposaré que's celebren tres sessions a fer política y l'altra pera fer administració de Barcelona, que es la que volem realitzar nosaltres.

El senyor Iglesias ha tirat càrrecs a l'Ajuntament passat. Bé, an ell hi pertencien amics de S. S. Si s'ha de fer justícia que's fassi per tothom. En quant al deficit del presupost tinguis en compte que's presentà un presupost pera estroncarlo y el qual fou derrotat per alguns amics del senyor Iglesias, aliats ab els vocals associats. (Molt bé).

El senyor Layret.—Se defensà d'haver obtingut els vots dels regionalistes dient que mai l'influència de ningú li farà porar en contra de sa conciencia.

El senyor Iglesias—diu—ha tirat càrrecs contra l'administració de l'Ajuntament passat. Doncs la major part de la culpa d'aquesta, que segons S. S. es mala administració, se deu als amics del senyor Iglesias. Hi ha en aquesta casa un gros personal que es lo que fa anar coix el presupost. Doncs en les sessions de la Comissió d'Hisenda erem nosaltres els que havíem de lluitar ardidament contra

Què varem enviar a Madrid a Mr. Arnow, per a perseguir al comte de Romanones? Això és una llegenda estúpida que sembla estranya que hi hagi qui se la cregui.

Me fa creure que els senyors radicals no saben que si dur aquests papers significava que s'havia de perdre una pista terribles. Jo me'n rento les mans. Cada un que carregui amb sa responsabilitat.

Voleu compres? També els durem, perquè com que hi han diners per entre mitg, no voldria que mai ningú... (els radicals: no, no). Bé, ja veurau, jo vull defensar-me.

Rectifiquem després els senyors Marsà i Ambrosio.

El senyor Layret fa algunes observacions sobre la manera com se discuteix.

El senyor Verdader i Callís proposa que abans de prendre acord sobre si se ha o no de dissoldre la policia, se crei una Comissió encarregada d'estudiar la tasca realitzada per la policia d'investigació i de proposar al Consistori, segons els seus estudis, la conveniència de la permanència o dissolució de la policia. Però, entenent, que els individus que s'han nomenat per la sudita Comissió i que han de donar explicacions al Consistori, queden lliures de donar altres explicacions que les que els creguin en conveniència donar el caràcter secret de la policia.

«Els radicals s'hi adherixen.»
«Se sospèn la sessió per cinc minuts perquè's posin d'acord els regidors sobre el nomenament dels dos individus i el d'algunes comissions que manquen nomenar.»

Tornemhi

Reanuda la sessió a dos quarts de deu se procedeix al nomenament de diverses comissions.

Comissió d'estudi sobre la tasca realitzada per la policia especial: senyors Verdader i Callís i Valentí i Camp.

Comissió del Monument a Pi i Margall: senyors Puig d'Aspre, Anglés, Marsà, Puig i Fuster.

Fundació Duran i Bas: senyors Verdader, Monégol, Rahola, Pinilla i Puig d'Aspre.

PROPOSICIONS. — S'en presenten una demanant que interinament la Comissió de Governació es duia i rellacta les bases per les quals se regiran els assils i albergs, dels quals de nomenar-se la Comissió que ha de cuidar-los. Aprobada.

Una altra demanant que se vi d'entornat passi a Foment. Dament de la taula.

Seguidament i sens d'escussió s'aprova l'ordre del dia.

S'acaba la sessió a les deu tocades.

INFORMACIO BARCELONA

Garnat d'avui. — A les quatre de la tarda: Sessió de la Diputació.

Boletí Oficial. — El d'ahir publica les següents disposicions:

Relació de Societats domiciliades a Barcelona donades de baixa en el Registre de Societats de la Secretaria del Govern civil. Anunci d'escar exposat al pù i el repartiment d'arbitris extraordinaris de Vil·la, Gallifa i Montuï. Providències judicials.

EL TEMPS. — El dia d'ahir se presentà clar i amb temperatura fresca p'l temps que som. Feu bon sol i semblà el cel haver allunyat els núvols d'aquels dies.

A la via de Blanes ha mort la virtuosa senyora d'Ona Francisca Borràs i Andreu, mare de l'actor administrador de l'Il·lustració Catalana i bon amic nostre en Josep Amatany i Borràs.

Al començar la tarda n'ha a les nostres Begonies ens associem a la pena que afligeix en aquests moments al nostre amic i a la seva família, desitjant-los resignació.

Segons ens ha anunciat «Els Tramvies de Barcelona», Societat Anònima, desde avui, dia 14, cobrarà 10 cèntims en lloc de 15 cèntims en la línia de les Dressede a les Arenes per les Rambles, carrer de Pelai, plaça de l'Universitat i carrer de les Corts Catalanes o viceversa; i desde les Arenes a la plaça del Palau, per Marquès del Duero i passeig de Colón o viceversa.

Sembla que això serà'l preludi de diferents combinacions que «Els Tramvies de Barcelona», d'acord ab la companyia «General de Tramvies» faran respecte al particular.

—Demanu aixarops y horxates «Ferrer-Gil».

Sant d'avui: Sant Bonaventura, card.
Sant de demà: Sant Eutric, emp. y Julia, mr.

Vida corporativa

En la sessió celebrada ahir pel Consell provincial d'Indústria i Comerç se donà compte d'entusiasms comunicacions rebudes dels Consells provincials de Saragossa, Màlaga, Hueva, Llíada, Palencia, Castelló, Soria, Ciudad Real, Logroño, Albacete, Guadalajara, Oviedo, Palma i San Sebastián adherint-se a l'exposició d'indústria del país de la província de Saragossa ha telegrafiat al governador de Saragossa de Barcelona ha recuperat una cartera que fou robada al subdit s'haume Labelle al moment de pujar al tren en direcció a Barcelona.

L'objecte de dit avis es el d'evitar les pesquisses que una reclamació del perjudicat hauria pogut fer practicar a la policia de Barcelona.

Han estat penyorats ab 100 pessetes cada un, set obrers de les mines de la Consolació de Berg, per jugar als prohibits.

Segons telegrama del ministeri de la Governació, d'acord ab el director de la guarda civil, continuà despenyant el càrrec de comandant del cos de seguretat el tinent coronel don Manuel Parejo.

Ahir tornà de Madrid ab l'express del matí, el secretari del Govern civil senyor Die, qui prengué possessió tot seguit novament del seu càrrec.

Ans d'ahir, a dos quarts de nou del vespre, fou trobat en el primer replà de l'escala número 24 del carrer de Sant Ramon, un feto que resultà contenir una botella plena d'aigua embolicada ab un mitó negre net. Tot fou enviat al jutjat.

L'autor de la broma no fou trobat.

—Teatre Soriano. Avui se despèn de Barcelona'l cèlebre domador Henriksen i sos ferotges tigres.

Lletres y Arts

Procedent de París, ha arribat al Vendrell, la seva vila nadiua, l'eminent violoncellista Pau Casals, en companyia de la seva esposa Guillemeta Suggia de Casals, també eminent concertista de violoncel.

Passaran tota la temporada estiuenca al Vendrell, a la platja de Sant Salvador, com ve vent cada any el gran concertista, fins a l'octubre, que sol comensar la seva campanya artística ab els concerts que dona a Barcelona.

Està bastant avenusada l'impressió del volum de treballs del Congrés d'història de la Corona d'Aragó, dedicat al rei en Jaume I, que tingué lloc en aquesta ciutat l'any passat, y que formarà un gros llibre de 700 planes. La Comissió permanent del Congrés, que's cuida de l'impressió, desitja tenir llesta la mateixa a principis de l'any vinent.

—Henriksen ab els seus ferotges tigres se despèn d'aquesta nit en el teatre Soriano.

D'Instrucció

Se'ns prega la publicació:

«El C. D. de l'Obra de Max Beibos, volent contribuir a facilitar l'implantació de la llei de 23 de juny sobre ensenyansa obligatoria, reunirà en son hostatge social (Corts, 18, Hostafrancs), als pares dels deixebles que reben instrucció gratuita en les escoles de l'Obra, per a llegirlos la llei y aconsellarlos que no deixin d'enviar a llurs fills.»

La Oficina d'Assistència a Escoles que l'Obra sosté, rebra quants dades se relacionin ab la no-assistència a escola dels nois de totes les escoles de la ciutat.

També s'acorda posar en practica l'apartat III de la memoria presentada a l'Arcaldia, que es el següent: satisfere la escola als nois quins pares estiguin sense recursos.

Per últim s'acorda visitar al senyor Delegat ríu pera comunicarli aquests acords; agrair al senyor Rodriguez Sampedro l'interès demostrat per les classes menestreses y visitar al senyor Layret pera que'l nois que l'Obra envia a les escoles municipals no satisfassin cap quota.

—BRICH, sombrero, ARCHS, 3.

Tribunals y Jutats

Ahir continuà'l jutjat del Sur instruint diligències ab motiu de la treballa del dumenge.

El d'ingut Isidre Banqué, continuava també en els calabossos del Palau de Justicia.

Declararen cinc empleats de les brigades municipals de netejadors, de les declaracions dels quals se'n tragué que les portes dels orinadors se poden obrir ab qualsevol clau, y el guarda de seguretat López Flores, ordenansa del que superior de policia, que trobantse franc de servei va col·locar l'explosiu dins del carro blindat.

Assistí a les diligències l'advocat fiscal senyor Martínez.

Del Govern civil

Avui a dos quarts de quatre de la tarda, s'ha de reunir al Govern civil els arcaides de les quatre capitals de provincia y els presidents de les quatre Diputacions provincials per a parlar de la celebració a Vilanova y Geltrú de la projectada Exposició regional catalana. Estàn convocats també'l individuals del Comité de l'Exposició.

Baix la presidencia del senyor Ossorio, celebrà reunió la Junta d'Espectacles, y acordà lo següent:

Aprovar els plànols d'un nou cine al Passeig de la Diputat 6. No autorisat un cine de la carretera de Maior, pera representacions teatrals. Ordenar al «Salón Condal» que realisi algunes obres en el plas de vint dies.

Aprovar plànols d'un cinematògraf a Esparguera y d'un altre a Sant Feliu de Llobregat. Ordenar varies obres a un cinematògraf del carrer de Santa Eulària (B), per al terme de 15 dies. Aprovar l'informe de l'arquitecte de la Junta, sobre la colocació de buques d'incendi en el teatre Apolo, de Vilanova y Geltrú. Aprovar altre informe sobre necessitat d'obres, al cinematògraf «El Recreo», de Sant Andreu. Autorisar l'obertura d'un cinematògraf al carrer Baix de Sant Pere. Negar l'autorizació d'obertura al saló d'espectacles «El Molino», instalat al Clot. Concedir autorizació a un cinematògraf del carrer de Martí Molins, a Sant Martí, y lectura d'una comunicació de l'arcalde de Puigregit, participant a la Junta l'haver ordenat la clausura d'un cinematògraf, que no reuneix les condicions reglamentaries.

L'amo d'un forn de pa del carrer del Carme, ha denunciat a la policia, a un dependent seu que, anant a repartir el pa a les cases, se quedava l'import del pagament, dient al donar compta, que no li havien pagat.

Han sortit cap a San Sebastián l'inspector de policia senyor Garcia Quiza, ab tres agents que hi prestaran servei durant l'estiu de la Cort.

També sortiran cap a la Coruña cinc agents del cos de seguretat de Barcelona, a l'objecte de permanèixer allí durant l'estada del rei.

El governador de Saragossa ha telegrafiat al que superior de policia de Barcelona ha recuperat una cartera que fou robada al subdit s'haume Labelle al moment de pujar al tren en direcció a Barcelona.

L'objecte de dit avis es el d'evitar les pesquisses que una reclamació del perjudicat hauria pogut fer practicar a la policia de Barcelona.

Han estat penyorats ab 100 pessetes cada un, set obrers de les mines de la Consolació de Berg, per jugar als prohibits.

Segons telegrama del ministeri de la Governació, d'acord ab el director de la guarda civil, continuà despenyant el càrrec de comandant del cos de seguretat el tinent coronel don Manuel Parejo.

Ahir tornà de Madrid ab l'express del matí, el secretari del Govern civil senyor Die, qui prengué possessió tot seguit novament del seu càrrec.

Ans d'ahir, a dos quarts de nou del vespre, fou trobat en el primer replà de l'escala número 24 del carrer de Sant Ramon, un feto que resultà contenir una botella plena d'aigua embolicada ab un mitó negre net. Tot fou enviat al jutjat.

L'autor de la broma no fou trobat.

—Teatre Soriano. Avui se despèn de Barcelona'l cèlebre domador Henriksen i sos ferotges tigres.

Informació de Catalunya

LA GARRIGA

Ans d'ahir a la tarda se va tennar la construcció de la línia interurbana que unirà el grup telefònic de la Garriga ab la xarxa urbana de Barcelona. Seguida nient se procedí a fer les corresponents proves que varen demostrar que la línia transmetia ab admirable perfecció. Les autoritats y el públic que presenciaven les proves, varen felicitar a la companyia concessionaria y aquesta obsequi al personal encarregat de l'instal·lació que ha estat

portada a terme en pocs dies y sense menor incident.

El servei de telègrafs havia d'legat pera el reconeixement de la línia a don Rafael Vilaret, el qual d'après de reconeixement de l'indument, fa informar tot seguit favorablement a la Direcció general de Telègrafs, la qual autorisà immediatament la obertura al servei públic que comensarà avui tant pera'l servei de telefonemes com pera'l de conferències que podan celebrarse desde'l locutoris públics de la xarxa interurbana en qualsevol població de Espanya o desde'l domicili de Barcelona o de la Garriga, perals abonats al servei interurbà.

Informació de Madrid

(SERVEI DE "EL POBLE CATALÀ")

LA PREMSA MADRILENYA

A les 5 tardes

"EL PAÍS."

Comenta en son editorial la nota oficial del Consell de ministres celebrat el diumenge a casa del senyor Maura, y l'altra nota comunicada a la premsa per la Companyia espanyola de les mines del Riff.

Fa algunes consideracions pera demostrar que es ilegal l'adquisició de mines que l'«Espanya» companyia per ma del Roghi, y contraria a lo establert en la acta d'Algecires.

«Diu que si una companyia francesa hagués comprat durant la guerra civil a don Carlos de Borbó una mina de Somorrostro, o una altra companyia alemanya durant el canó de Cartagena les mines de «La Unión», no haurien adquirit cap dret, y per lo tant haurien perdut el seu dret».

Creu que en igual cas se troba la Companyia espanyola al comprar al Roghi una cosa que no li pertanyia.

"EL LIBERAL."

En son editorial, replicant a lo que deia anit «La Epoca» sobre'l successos de Melilla, glosa judicis agens, dients que careixen d'enemics en la regió rifeña, pera fer allí una guerra ni gran ni petita.

Afirma que fins ara sols s'han aixecat en armes cinc santonis, que la fan més per despit contral Roghi per no haver participat de regals y diners que aquests els hi va prometre en el negoci de les mines que va vendre a la Companyia espanyola, que per fanatisme y odi a Espanya, Considera que està bé que'l Govern reforci les guarnicions de Melilla, però diu que no està bé realisar allí noves ocupacions.

"EL IMPARCIAL."

Titula son editorial «Negociacions esmeritiles», al·ludint a la missió que porta l'embaixada marroquina que's troba en aquesta Cort.

Creu que han acabat totes les negociacions ab la primera conferència celebrada ahir tarda entre'l ministeri d'Estat y els enviats de Mulei Hafid al presentar aquests les reclamacions que'l soldà del Marroc fa a Espanya.

Diu que l'embaixada representa a Mulei Hafid, però no al Marroc, tenint en compte la poca autoritat que té'l soldà en el seu país y lo revoltat que està aquest país contra'l Marroc.

Considera que l'únic punt a discutir entre'l nostre Govern y l'embaixada mora es el dret d'Espanya a garantir la pau y la seguretat al Riff, puig que téx interes per la tranquil·litat de la població de les nostres possessions al Nord d'Àfrica.

Afegeix que l'estat d'anarquia regnant al Riff, la falta d'autoritat del soldà en aquella y la carencia de diner del Govern marroquí, això no pot discutirse.

Deuix per lo tant que la missió de la embaixada marroquina ha acabat ja.

"LA GACETA."

Publica les següents disposicions: Nota de la recepció verificada'l diumenge al Palau de l'embaixador del Marroc. Real decret reformant en la forma que s'expressa l'article 157 del reglament general pera'l regim de la mineria.

Disposant que procedeix classificar de beneficencia particular l'institució coneguda ab el nom de Pia «Amoina».

Acceptant la dimissió d'inspector del treball de la quarta regió, a don Carlos Mampobart Rovira y nomenant pera substituir-lo a don Agustí de la Vega.

Concurs de la Real Academia de Belles Arts pera premiar una col·lecció de canis y balls populars d'una provincia espanyola.

El premi es de 2.000 pessetes. Els treballs s'admeten fins el 31 de mars de 1910.

Disposant que cessi en el càrrec de governador militar de Jaen el general Miquel Píerrot.

Resolucions adoptades pel ministeri de Gracia y Justicia respecte al personal de les carreteres judicial y fiscal en juny darrer.

Lista d'opositors admesos als exercicis d'oposició al cos d'aspirants a la judicatura y ministeri fiscal.

EL SENYOR MAURA

Ab l'express d'aquesta tarda ha sortit el senyor Maura cap a Santander.

En l'altre departament del mateix tren anaven cap a la Granja l'infanta dona Teresa y l'infant don Ferran.

DE MELILLA

Melilla. — Continúa la tranquil·litat al campament y a la plassa.

La població ha recobrat el seu aspecte ordinari.

Les forces del general Marina estan treballant en la fortificació de les posicions conquistades.

El canoner «Dofia Maria de Molinas» va sortir anit pera bombardejar el poblat de Benisam, situat a la costa, prop de la desembocadura del riu Guert, quals habitants, segons el general Del Real, va saber per confidències, són hostils a Espanya.

El canoner ha engatgat 212 granades a una distancia de 800 metres.

Ab això ha deixat arrasar l'aduar.

«Els moros han contestat al canongeig a foc de fusellaria».

Un mariner ha resultat ferit pel rebot d'una bala.

El canoner, cumplida la seva missió, ha tornat a la plassa.

MÉS DE MELILLA

Melilla. — Ahir va seguir el reconeixement en cercar cadavres.

A una cova's va trobar un noi de quatre anys, fill del ferret que treballava en la segona caseta del ferrocarril.

El pare va quedar ferit en la col·lisió del vulture dia y allavors el noi se va refugiar en la cova, ont va permanèixer fins al matí següent.

Fou traslladat al campament y se li va donar menjar.

Alguns moros varen anar al campament a cercarlo, però no se va posar a plorar y el que de la forsa's va oposar a que se l'enduquessin.

Al dia següent se va presentar una no-

ra a recullirlo.

Era sa mare y la va abraçar plorant. Els cadavres trobats han estat enterrats pels santonis.

Entre'l moros s'ha reconegut a dos importants quefes de Beni Guor.

S'ha posat malak el tinent coronel don Gonzal Gutierrez, a causa de la fadiga pels treballs y el calor d'aquells dies.

En un vaixell francès han abandonat avui la plassa 13 famílies de moros, marcant a Tànger y 26 famílies a Tetuán.

Tots ells estaven aquí establerts y abandonen el comerç.

Ha arribat el «Buenos Aires», però'l temporal impideix el desembarc.

En la matíada d'avui s'han distribuït contrasenyas pera que puguin circular pel camp els moros que han sollicitat treball en les mines.

El canoner «Maria de Molinas» ha fet grans destruccions als canons «Nordenfeld», destruint dos atuers.

Ha mort a la seva finca de Carabanchel el director d'«El Correo Español», senyor Bolaños.

ELS MOROS

Després de dinar, els moros de l'embaixada, en alguns automòbils, s'han dirigit a visitar l'armeria real, la Casa de Camp y el Camp del Moro.

Aquesta nit tenen el propòsit d'acudir en alguns teatres.

DE CEUTA

Ceuta. — S'assegura que aquí s'implantarà'l mateix sistema que a Melilla, ocupant punts exteriors pera garantir la seguretat a la plassa y en el camí de Tetuán a Tànger.

A les 3 nit

GRUS SUCCESSOS AL MARROC

EL ROCHI SOLDAT?

Dien de Ceuta que allí s'acaba de rebre una carta de Tetuán que conté sensacionals noves de Fez.

El Roghi, que desde fa molts dies se trobava ab les seves forces als voltants de la Cort xerifiana, ha lograt entrarhi després de renyidíssim combat.

L'escassa guarnició de Fez ha fet una defensa heroica, però inútil, contra les forces, molt superiors en número, del prenent.

Una bona part de la població ha pres espontàniament la defensa del soldà. Desde moltes cases se fa mortífer foc contra les forces del Roghi, que ja ocupen els carrers y punts principals de la capital.

En alguns indrets d'aquesta hi ha hagut lluita encarnada entre'l soldà imperial y els invasors. Aquests, ubriats de sang y ansiosos de botí, cometen veritables ferocitats. Molts establiments y les cases dels notables més afamats per les seves riqueses han estat saquejades.

En alguns dels carrers principals de Fez han comensat els incendis.

Nombrosos comerciants han fugit cap a Mequinez, enduentsen les riqueses que han pogut salvar.

No se sab que haurà estat del soldà. Circulen rumors de que'l roghis han entrat al palau y el persegueixen passant a ganivet els pocs soldats imperials que a costa de la seva vida intenen oposarhi.

El pànic a Fez es indescriptible.

Al ministeri d'Estat no tenen confirmació oficial d'aquest telegrama.

ELS GASTOS DE LA GUERRA

No creu el senyor Besada que hi hagi necessitat de concedir més crèdits extraordinaris.

No s'ha agotat encara'l de tres milions, ab els quals s'han fet les compres de bestiar y algunes de material que no tenien suficient consignació al presupost del ministeri de la Guerra.

Els demés gastos que ara sorgeixin poden esser satisfets ab el presupost ordinari, perquè's plus de campanya tenen consignació aplicable al presupost y pera cartutxeria, a petició de les oposicions, varen votar les Corts dos milions de pessetes més sobre la quantitat que venia consignante en els anteriors presupostos.

L'EXERCIT DE MELILLA

El general Marina va demanar autorizació al ministeri de la Guerra pera organisar a Melilla una forsa indígena sobre la base dels moros que han lluitat al nostre costat en el combat de l'altre dia.

El ministre de la Guerra va portar la proposta del general Marina al darrer Consell de ministres, fentla seva y el Govern va concedir l'autorizació sollicitada.

Aquesta forsa indígena serà manada per oficials espanyols, que designarà'l general entre'l que ara serveixen a les seves ordes y coneixen el país y el caràcter y condicions dels nous soldats.

El cost d'aquesta forsa serà inclòs en el pròxim presupost; però comensarà a prestar servei immediatament que'l general Marina l'organisi.

Tot just coneguda l'autorizació obtinguda pel comandant general de Melilla, són molts els moros que's presenten pera allistar-se sota la bandera espanyola.

L'autorizació ha estat sollicitada y concedida per telègraf.

LES NEGOCIACIONS DE L'EMBAIXADA

Molt abans de que s'embarqués l'embaixada marroquina varen avensar l'impressió de que les negociacions que aquell podessin desenrotllar serien totalment ineficaces.

Tenen com a punt inicial la pretensió del Mulei Hafid de l'evacuació de la Restinga y Cap d'Aigua per les tropes espanyoles, a lo que'l Govern espanyol no pot accedir; y els successos de Melilla varen a privar als diplomàtics marroquins de tota esperança de que les seves pretensions siguin ateses.

No obstant, en el Memorandum entregat ahir al ministeri d'Estat per El Murr, se insisteix en que Cap d'Aigua y la Restinga siguin evaquades.

güents pres en la propietat:			
Camp de Tarró:			
gona, ung os:	14° a 16°	da 3 0 0 a 1 1 2	rales ga
Camp de rre-			
gon, blanç:	14° a 16°	da 3 0 0 a 1 1 2	a
Segurra	10° a 12°	da 4 0 0 a 3 1 2	a
Llu lada	10° a 12°	da 7 a 11	ptas. arr
Ben de Florob.	11° a 13°	da 3 a 5	a
Pendrà	10° a 13°	da 3 a 12	0 0
Vendrell y Vi-			
lanova	12° a 16°	da 8 a 13	ptas. arr
Val lla	10° a 11°	da 8 a 13	a
Alella	13° a 15°	da 22 a 23	a
Pel lla	13° a 15°	da 14 a 18	a
Gandesa	14° a 16°	da 12 a 14	a
Y en les domés regions als prouts sobre'l moll:			
B realon i s'ón:			
A laeans de 14° a 16°		da 17 a 17	a
Vilanoens de 14° a 16°		da 15 a 16	a
tiencorans de 13° a 14°		da 17 a 17	a
Utiel y Requena de 11° a 12°		da 13 a 13	a
Mesur. aalt de 12° a 13°		da 14 a 14	a
Muxos aalt de 13° a 14°		da 16 a 16	a

Manises	des de 13° 5'	de 0° 00'
Huesos de biues	de 11° 12"	de 0° 00'
Ode de 13°	de 14° 00'	de 0° 22'
Carriñones de 14° a 15°	de 0° 00'	de 0° 00'

Informació marítima

La casa de C. Bulman y Companya, consignatari a aquest port del vapor austriac "Federica", ens envia una atenta carta que fa referència a l'accident marítim ocorregut abans d'ahir a l'esti del "Federica" i el "Tintóre".

D'ella són els següents paràgrafs:

"En primer lloc la matana de ayer era clara i despejada i per lo tanto no habia niebla.

"Las averías que sufrió el "Federica" se debían a un particular viento hacia la noche. El "Tintóre" que, como dice el suelto, la proa destruida y esto mismo demuestra claramente que el buque al haberlo, no fué el "Tintóre" como erróneamente dice su periódico, sino el "Federica" que iba delante y fué embestido por el "Tintóre" que iba detrás. Si otro hubiera sido el caso buen seguro el "Tintóre" se habría ido a pique dado el mayor tonelaje y demás circunstancias del "Federica".

Han sortit per Buenos Aires els vapors

satífiques espanyol «P. de Satrústegui», y lia «Città di Milano».

Han acabat a la Comandancia de Marina exam-nas de pilots de la marina.

Fins a la posta de sol d'ahir entraren al port els següents vaixelles.

Vapor «Colona», de Almeria, ab càrrega general.

Vapor anglès «Restonmole», de Cardiff, carbó.

Vapor pesquer «Lord Roberts», de la mar ab peix fresc.

Vapor «Città di Milano», de Gènova, ab càrrega general y 4 passatgers pera aquest port i 105 de trànsit.

Vapors de la casa Mac-Antrouws:

«Arana», sortirà 5 cap Londres y Ambarcà.

«Cid», sortirà 1 cap a Amberes.

«Juan Cunningham», a Sevilla.

«Bazan», de Vigo a H. mburg.

«Buzon», arriba Hamburg el 1 de Bayonne.

«Alvaraz», a Hamburg.

«Piarro», a'espera, el 3 arribà a Passages.

«Bravo», sortí de L'sbona'l cap Liverpool.

«Fortuny», a Live pool.

«Luques», a Amberes.

«Campeador», a Hamburg.

[illegible]

PRESERVATIONS AT DISPERSED

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat
mostrà ahir els següents dades:

Estat de observació	Nivell mar actual	Tempera- tura, ^a l'ombra	Direcció el vent	Humidat relativa	Classa de núvol	Quantitat
0 m.	762°·8	22°·5	SSO	65	C N K	
5 L	702°·5	22°·1	SE	43	C K	

Estat en hores	TEMPERATURA		Velocitat del vent	Altu- ra per la nuvol	Pia- da milim.
	Màxima	Mínima			
Sol 35'	Omb. 14°9		614	3'52	
hora	Sol 26°·4	Relh. 13°·5			

Sortida del sol: 4 h. 22 m. — So pon: 7 h. 28
Sortida llunx: 7 h. 23 m. — So pon: 4 h. 7
Lluna plena: — m. yant el to.

Imprempta y estereotipa, Foruuny, 2, t

ES—HOTEL “LA CORBA

Primer de juny a 15 de setembre

... més atractiva y pintoresca del Pirineu català rodejat
... yat pel poètic y caudalós riu Fresc, cercant de deliciar p
... quis-sim “Pont de la Salura”, la més a unant d’aquesta v
... giençies, el posen en lloc dels més aprofitat y millor ac

durant a càrrec del seu mateix propietari don Ramon de cafè, de billar, de piano, etc. Serveis especials de perill i de més. Telègraf, periòdics, correu diari. Capita. Majoria econòmica, segons tarifes i convencionals.

anònim (entre ella, de mo de lora construcció) abans de la Plasa Major, 12 y a Barcelona, Antoni Serra, carretera de tots els trens, se trobarà'l cotxe de la casa. Director BA.

GRANIS BENEFICIS. Se desitja agents a tocs els països. Producte nou. Preferits ciclistes. M. Puig y Lauria, número 123, principal, Barcelona.

y nira
 editat
 l
 Farma.
 adador (caa-

ESQUELES MORTUORIES

Se n'admeten an aquesta i
premta, fins a dos quart
ires de la matinada.

AT
TRA
ma